

Stāsta Vova Zvidriņš,

Tā bilde man ir !

Vita (Kluge) Abakuks --> nupatās bija Oldenburgā latviešu Ziemsvētku svinībās (ap 30 cilvēku, puse no tiem bērnu!!!).

Es nebiju - esu --> biju katolis.

Aktuālas bildes no Vītiņas man ir, viņa būtu grūtāk uzminama. Toties viņas meita izskatā ir kā Vītiņa Augustdorfā ! Aija Lasmanis --> tā kā atmināma un uzmināma, nav pārāk pārmainījusies.

Velta - no Hamburgas. Asa meitene, atvadoties no Augustdorfas, bariņš taisījām pastaigu pa šaujamlaukumu.

Pēc kāda laika Amoliņš (tagad ASV) paķēra Veltu un abi pa šaujamlauku aizjoza. Patālu no mums, netālu no horizonta redzējām, ka abi paklupa līdzenā vietā un mēs skaļi saucām vēlmes un aplaudējām.

Vairāk Veltas nezinu, kā tikai to, kura kaut kā bija rados ar Raimondu Krastiņu (Krabuptīnu) Ingrīda Pāvulāns bija mana kaimiņiene internātā. Skraidīja vienmēr dziedādama, kautko augstvērtīgāku neka tautas dziesmas. Kad es ierados internātā, tad, pēc 2 nedēļām "puisītim" Vovam, radās ilgas pēc māmiņas un reiz viņš vientuļš līdz asarām stāvēja savā istabā, kuru dalījās ar Uģi Bērziņu (Virburga - Gēteborga) un Juri Stūrīti, ja dzīvo, tad Oldenburgas apkārtnē un vientuļais puisītis bija līdz asarām!

Ienāca Ingrida (Lakstīgala) un kā jau 2 gadus vecāka par bēdīgo puisīti, saprata manu vientuļo stāvokli un mēģināja Voviņu mierināt. Neatceros, vai tas izraisīja vairāk asaru, bet labi bija! - Ja Ināra būtu vairāk dziedājusi itāļu dziesmas, tad latīņu valodas dēļ viņai ne, ka viņa būtu uzstājusies kādā lielākā operā ?

Valdimirs (Vova, stāstītājs) Zvidriņš) vēl dzīvo vai nu Brēmenē vai Varakļānos. Šogad diemžēl vairāk Brēmenē.

Uldis Bernics bija diemžēl invalīds. Dzīvoja atsevišķā istabiņā, zināmu iemeslu dēļ, un pēcpusdienā, kad Augustdorfas internātā dalīja maizītes, tad meitenes tās parasti iedeva pa logu no ārpuses... Beigās viņš, laikam, kļuva par pulksteņu labotāju. Bet pēc abitūras neesmu

viņu ne redzējis, ne par viņu ko dzirdējis.

Jānis Eglītis - no Hamburgas, maziņš, bet velna futbolists. Skolā gāja grūtāk un beigās, kaut kādu iemeslu dēļ viņu izmeta.

Vova, kas, tani brīdi bija klases vecākais, gāja ar Jāni pie Direktora lūgt viņam azīla tiesības ģimnāzijā, lai viņš to nobeigtu. Vecais diris bija nepielūdzams, kaut arī Jānis nebija ne puikāms, ne meitenēm neko ļaunu nodarījis. Neatceros arī, kāpēc viņi izmeta. Pēc tam sēdēja pazīstamā vīna pagrabiņā netālu no Aasee un bēdīgi svinējām atvadas. Par nākotnes plāniem Jānis izteicās : viņš kā maziņš un viegls būdams, ļoti labi varētu noderēt kā džokejs.

Vai viņš šo arodu labi izpildīja - nezinu. Jānis nozuda, drīzāk kādā Dienvidvācijas rotā.

Laimonis (ne Gunārs - bija brālis) Ozoliņš bija no Ozoliņu dzimtas,- Eitinē, kas izdeva trimdas avīzi "Latvija". Gunārs bija viņa vecākais brālis un cik zinu, beidza ģimnāziju dažus izlaidumus agrāk. Labu laiku Laimonis bija internāta vecākais, bija amatniecisks un labu laiku mans labākais draugs. Kad citi gāja Augustdorāa kino skatīties, tad mēs ar Laimoni taisījām cīnīšanos. "Kāvamies" līdz sabrukumam. Laimonis bija stiprāks un atlētiskāks par mani. Bet viņam bija kaut kas ar sirdi un mana sirds bija un ir OK.

Ta ļāvu sevi svaidīt, kamēr viņam nebija vairs elpas, tad es viņu noliku uz "dēļiem". Arī īso disciplīnu sportā viņš bija labs.

Ģimnaziju nenobeidza un aizgāja atpakaļ uz Eitīnu. Pēc "Gamblera" baumām, viņš savā laikā ar latviskām dziesmām uz lupām un pilnu krūti dziedādams esot aris savus, vai tēva laukus Eitinā. Kādreiz biju nonācis Eitinē, bet tad nebija izdevības viņu uzmedīt. Ja es nemaldos, Pičiņš īstā vārdā bija Pliciņš, bet viņš runāja tik ātri, ka viņu sauca par Svilpi. Aizbrauca uz USA un cik dzirdēju, vēlāk lielījās, ka ar Vāciju un skolu nava nekādi sakari.

Amoliņš aizbrauca uz Amēriku un laikam Minsterē satiku viņu kā amerikāņu zaldātu.

Stāstīja visādus interesantus notikumus kā lēcis ar izpletņi (krītširmi) u.t.t.,u.t.t.

Man bija aizraujošs piedzīvojums: mira Viskers Valdis, bijusais augustdorfietis Stūrīša laikā.

Kļuva par pastnieku un laikam galdnieku. Kad viņš nomira, tad oldenburgieši novēlēja man Viskara virpotus divus alus kausus. Tie ir tādā tehnikā taisīti, ka Vācijā to neesmu redzējis. Amerikā daži to pielieto.

Es to tehniku pārņēmu un man ir vienreizējas bļodas un vienreizēji alus kausi no dažādiem kokiem.

Daudzi brīnās un Latvijā nevarēja izgudrot, kā tas ir taisīts